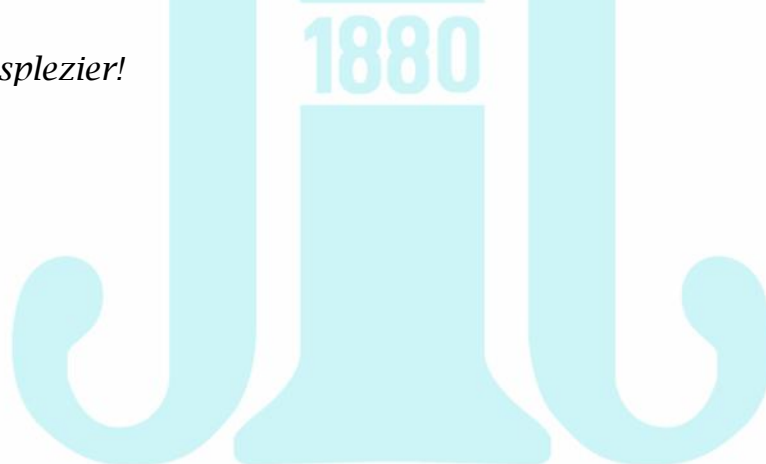

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ROMEO EN JULIA
(Romeo and Juliet)

Tragedie in vijf bedrijven

door

1880

William Shakespeare

Vertaling en bewerking: Guido Lauwaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.2869

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROMEO EN JULIA* op te voeren moet de naam van auteur *William Shakespeare*, bew. *Guido Lauwaert* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/006
ISBN 978-90-385-0909-9

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Guido Lauwaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(onbeperkte bezetting)

De familie Capulet

MENEER CAPULET, vader van Julia
 MEVROUW CAPULET, moeder van Julia
 JULIA
 LANA, vriendin van Julia
 ZENO, neef van Julia
 FATSY, vriendin van de familie
 TONY, vriend van de familie
 GIO, vriend van de familie

De familie Montague

MENEER MONTAGUE, vader van Romeo
 MEVROUW MONTAGUE, moeder van Romeo
 ROMEO
 PABLO, neef van Romeo
 ENRIQUE, vriend van de familie
 STAN, vriend van de familie
 TONIA, vriendin van de familie

Derden

LORE, hoekwerker
 BRUNO & ALEX, wijkagenten
 AGNES & LINDA, poetsvrouwen
 DOTTORE, dokter Bertoli
 BURGEMEESTER

Figuranten, dansers, muzikanten.

KORTE INHOUD

In de Italiaanse stad Verona vechten de rijke families Capulet en Montague een oude vete uit. De vete is in een ver verleden ontstaan, maar niemand weet nog wat de precieze oorzaak is. In wezen is de oorzaak niet zo belangrijk. Het ruziemaken is immers verworpen tot een spel, tot grote ergernis van de overige burgers van de stad. Op regelmatige tijden wordt door de hoekwerker en de wijkagent, in de hoop de verstandhouding op die manier te bevorderen, een party georganiseerd. Romeo, de zoon van de peetvader van de Montagues, ontmoet op een van die feestjes de dochter van de peetvader der Capulets,

Julia. Tussen de twee is het liefde op het eerste gezicht en nog dezelfde nacht worden liefdesverklaringen afgelegd en geheime afspraakjes gemaakt. Maar van zodra de beide families weet hebben van de verliefdheid, keert de woede een kwartslag en richt zich op de twee kinderen. Een Montague mag immers niet trouwen met een Capulet en een Capulet niet met een Montague. Dat zou de naam van de familie bezoedelen. Ondanks de tegenwerking groeit de liefde van de twee pubers, net als de woede van de ouders. Niet wetend hoe te ontsnappen uit het web van intriges en aan de druk van de haatgevoelens, plegen Romeo en Julia zelfmoord. Door de dood van de twee pubers komen de ouders en hun verwanten tot inkeer en wordt de vete bijgelegd en de vrede gesloten.

OPMERKINGEN EN NUTTIGE WENKEN

De actie speelt zich af in vijf dagen. De dagen worden aangegeven door bordjes die door een figurant(e) aan het publiek worden getoond. Met veel overacting en telkens inspeland op de titel van de dag.

De afkomst van beide families is opzettelijk vaag gehouden. Ten einde de regisseur de kans te geven een eigen keuze te maken. Die zou er kunnen in bestaan dat hij de familie M een donkerder teint geeft dan de familie C. Maar te groot mag het verschil niet zijn. Het moet eerder een vermoeden dan een zekerheid bij de toeschouwer oproepen.

Het decor wordt met kubussen opgebouwd. Ze worden gebruikt als tafel, bed, balkon, poort, afijn, naargelang de actie het vereist. Het belangrijkste rekwisiet is een wapenstok. De kleur geeft aan tot welke familie de drager behoort.

Muziek uitgevoerd door een bandje ondersteunt de actie. Maar de actie kan ook gestimuleerd worden door de muziek. Een belangrijke rol in deze is dus weggelegd voor de drummer.

Het speelvlak is verdeeld in drie delen. Een middendeel (I), dat de helft van de oppervlakte inneemt, en links (II) en rechts (III) twee gelijke delen. Waar de actie plaats heeft wordt in het hoofd van de scène aangegeven. Een enkele keer wordt het gehele speelvlak (IV) gebruikt.

Door de actie over diverse plateaus te verdelen wordt een filmisch effect nagestreefd. Ter versterking van dit effect is het absoluut noodzakelijk dat de scènes naadloos op elkaar aansluiten. Terloops: het speltempo mag vrij hoog liggen. Het verscherpt het beoogde resultaat.

De regisseur mag schrappen in de tekst. Ik heb geen bezwaar dat hij knipt en plakt. Hij kiest wat hij nodig acht om zijn concept, zijn droom te realiseren. Een mooi voorbeeld hiervan is de scheldscène – het verbale gevecht. De helft mag sneuvelen, nieuwe scheldwoorden toegevoegd.

PROLOOG

Bij twee families, even groot in macht en kracht,
in 't mooi Verona, al kan al wat u wacht
in elke stad of streek gebeuren,
krijgt de oude haat weer nieuwe kracht,
en gaat de kleinste rel zo hevig kleuren
dat de haat letterlijk de straat op slaat.

Want, in weerwil van de vete... ontstaat
een innige band... tussen een meisje
van nauw'lijks veertien jaar
en een jongen, gelijk in leeftijd, ... maar
ze behoren niet tot dezelfde clan
en daar komt zoals verwacht miserie van.

Geen van beide partijen raakt
- ondanks de puurheid van hun liefde -
ook maar één gram nijd en afgunst kwijt.

In plaats van feest is er strijd
en brengt de liefde geen geluk,
maar zorgt zij voor het grootste ongeluk.

Wat wij als spelers u met dit stuk laten weten,
is dat koppigheid het zout is van de haat,
en dat de liefde de sleutel is voor vrede
in ieders hart... en van mens tot mens.
Dat u dit zal begrijpen brengt ons allen baat
en is tevens onze diepste hartenwens.

VRIJDAG – ONRUST

Scène 1 – Middag - Plein – I

(Enrique, Stan en Tonia op. Langs de andere kant nadert Lana. De Montagues dagen haar uit. Kippengekamel. Poging tot handtastelijkheid. Lana trekt een knipmes. De anderen deinzen achteruit. Tony verschijnt, maar zijn optreden maakt weinig indruk. Uiteindelijk blazen de Montagues de aftocht, op de voet gevolgd door Tony Capulet. Lana steekt het mes vooraan in de vloer. Af.)

Scène 2 – Vooravond – Plein - I

(Fatsy, Gio en Tony op, met een stok gewapend.)

TONY : Eén ding, Gio! Een Capulet laat niet met zich sullen.

GIO : Nee, want dan gaan zij met ons dollen.

FATSY : Bloed moet vloeien!

GIO : Klopt, Fatsy. Of het gaat stollen.

TONY : Bloed wil ik zien. Bloed!

FATSY : Yes! Van nu af aan... geen medelij.

GIO : Bloed van jou, Tony, of van de tegenpartij?

TONY : Van hem! Maar van eigen bloedverlies ben ik niet bang.

GIO : Maak van een mug geen olifant.

FATSY : Tony keek naar haar! Na school! Meer niet!

GIO : Ja... maar een verwant van haar vloog haast in brand.

TONY : *(stoot hem aan)* Gio! Kijk uit! Twee Montagues. *(houdt zijn stok voor de borst)*

GIO : Die verwant en een andere klant.

FATSY : Zoek ruzie. Ik zal je in de rug dekken.

GIO : Zodat je stiekem kan vertrekken?

FATSY : Daag hen uit. Laat hen beginnen.

TONY : Ja! Dan krijgen zij de schuld.

GIO : *(kijkt op zijn horloge)* Zes uur! Een tweede gevecht in nauwelijks een uur.

Is dat niet wat veel op den duur?

FATSY : Een Capulet kent geen tijd, als het aankomt op zijn eer.

GIO : Probeer het eens op vriendelijke toon.

(Enrique en Tonia op. Identiek gewapend.)

(wendt zich tot de verwant) Mijn vriend Fatsy, meneer, is op haar.

Indien... langs uw kant geen bezwaar,

wil hij met haar... naar de party als paar.

ENRIQUE : Hou je flauwe grappen voor op het toilet.

Marionet van de familie Capulet! *(spuwt op de grond)*

GIO : *(bekijkt het spuug)* Een fluim zonder schuim.

Het kenmerk van een zuurpruim.

TONIA : Liever geen humor dan de grappen van een nicht. *(slaat hem met zijn stok)*

GIO : Hé! Niet slecht... voor een knecht.

Verleen me nog een gunst,

want oefening baart kunst.

Sla nog eens op mijn achterplecht.

(Tonia slaat nogmaals.)

FATSY : Hond! Hier je verdiende loon. *(slaat Tonia)*

ENRIQUE : Montagues!

TONY : Capulets!

(Van alle kanten komen clangenoten aangestormd. Ze vechten. De jongens met stokken, de meisjes met handtassen. Pablo op.)

PABLO : HOSU! - Stop! Nu... meteen!

(Aarzeling bij de vechtenden.)

GIO : Oh! Een Montague die rust wil aan de kust.

(Zeno op.)

ZENO : Stop?! Nee hoor! Klop er op!

(Opnieuw gevecht. Pablo probeert de gemoederen te bedaren, maar krijgt een fikse tik van Zeno. Sirene, zwaailicht. In paniek scheiden de twee groepen zich. Lore en Bruno op.)

BRUNO : Is het weer van dat?

FATSY : Van wat... Bruno?

BRUNO : Meneer de wijkagent, ja!

GIO : Oei! Er trapte iemand op de pik... van meneer de flik!

(Bruno komt dreigend naar voor. Lore houdt hem tegen.)

LORE : Please! Een week geen gezeik in de wijk.

Of het kwaad gaat van straat naar straat...
van een vete... wordt niemand rijk.

TONIA : Djeezes, Lore! Hou op met dat gepreek!

BRUNO : Muil toe, Tonia!

ZENO : Zal ik hem voor jou dichtslaan, meneer?

BRUNO : En dat geldt voor elke Capulet... én Montague. *(loopt dreigend in het rond)*

LORE : Eén week. Te beginnen met vandaag.

Dit weekend is er feest in de wijk.

Een rommelmarkt, een stoet...

ENRIQUE : ... met op kop tante Dementia...

GIO : ... en als staart nonkel Parkinson.

(Algemeen gelach.)

LORE : ... en ik wil niet dat het feestgevoel... ontsierd wordt...
door een hoop gedonder. Is dat klaar?

(Stilte.)

BRUNO : Hé! Wakker blijven. Zij vroeg jullie wat! Antwoord dan.

ALLEN : Jawel, mevrouw!

TONY : We zullen braaf zijn, meneer Bruno.

ZENO : Elkaar doodknuffelen, tante Lore.

ENRIQUE : Lief zijn... voor elkaar.

ZENO : Enkel pret in bad... en bed.

LORE : Mooi. Krijg ik eindelijk weer eens...
een pluim van mijn baas.

ENRIQUE : O! Heb je die ooit gehad, Lore?

BRUNO : Ik reken op jou, Pablo boy.

PABLO : Ik doe mijn best. Hand op het hart.

(Afkeurend gemor.)

LORE : En doe me een lol! Morgen, zaterdag is er in het clubhuis...

BRUNO : ... een fuif. Van acht tot middernacht.

GIO : En van middernacht tot acht!

(Algemeen gelach.)

LORE : Jullie zullen er zijn... met al het vrouwelijk schoon.

FATSY : Een groot probleem voor de Montagues.

(De Montagues komen dreigend opzetten. Bruno plaatst zich tussen beide groepen.)

LORE : Een unieke kans om jullie ouders tot voorbeeld te strekken.

Want iedereen in de stad weet...

TONIA : Doordraaien, worteltje!

LORE : ... dat de vete niet door jullie werd begonnen...

Dus. Een feest zonder boel...

van jullie... (*wijst naar de Montagues*)

en jullie... (*wijst naar de Capulets*)

is een les voor jullie ouders. Capito?

(*Stilte.*)

Dat is mijn doel. Ik zie jullie op de fuif.

BRUNO : Oké, jongens.

TONIA : En meisjes!

BRUNO : Ophoepelen.

(*Ze aarzelen.*)

Nu!

(*Schoorvoetend druipen beide groepen in tegenovergestelde richting af.
Gevolgd door Lore en Bruno.*)

Scène 3 – Avond - Woonkamer – II & III

(*Links is de woonkamer van de familie Montague; rechts de woonkamer van de familie Capulet.*)

MENEER MONTAGUE : Er was weer kabaal met de jonge Capulets.

MEVROUW MONTAGUE : Het eindigt, áls het ooit eindigt, met een ramp.

Let op mijn woorden.

MENEER MONTAGUE : Is er nog wijn? Rode?

(Mevrouw Montague schenkt een glas in. Dubbele kloep op de deur.)

MEVROUW MONTAGUE & MEVROUW CAPULET : Ja!

(Links komt Pablo op; rechts Zeno.)

MENEER MONTAGUE : Wie we daar hebben! Pablo!

MENEER CAPULET : Kijk eens aan! Zeno!

PABLO & ZENO : Dag nonkel. Dag tante.

MEVROUW CAPULET : Zeno! Hoe is het thuis?

ZENO : Goed zeker.

MEVROUW MONTAGUE : En thuis... alles wel, Pablo?

PABLO : Kan niet beter.

MENEER MONTAGUE : Onze Romeo al gezien?

PABLO : Nee. Ik zoek hem juist.

MEVROUW MONTAGUE : Hij zit op de zolder. Te piekeren. - 't Zal de leeftijd zijn.

MENEER CAPULET : Jij zoekt Julia?

ZENO : Ik heb haar nog niet gezien vandaag.

MEVROUW CAPULET : Ze is bij een vriendin.

Ze verveelt zich. Zegt ze. - Veertien jaar!

PABLO : Ik ga eens naar Romeo.

ZENO : Ik zoek haar morgenvroeg eens op.

(Beiden af. In het buitengaan vormt Zeno een nummer op zijn mobieltje en toetst een bericht in.)

Scène 4 – Avond - Zolder – II

(Romeo staart uit het raam. Pablo op.)

PABLO : Hei, Romeo. Stoor ik?

(Romeo haalt de schouders op.)

Wat scheelt er... verliefd?

ROMEO : Ik was verliefd. Of ben het nog. - Maar zij niet op mij.

PABLO : Een ander doel?

ROMEO : Juist! Een meid!

PABLO : Wat?! Lesbisch? Vriend! Dat zit goed mis!

ROMEO : *(knikt)* Voor haar.

PABLO : Nee! Voor jou. Geen mannelijke concurrent...

kan zich meten met jouw talent.

Maar een vrouwelijke? Voor elke vent...

blijft voor eens en altijd onbekend...

de donk're zijde van hun dixieland.

ROMEO : Lach maar! Ik ben radeloos!

PABLO : Maar niet waardeloos. - Kijk!

Morgenavond is er in de club een feest.

Zij zal er zeker zijn. Ik speel voor beest...

waarop jij haar uit mijn klauwen redt

en een liefdesliedje voor haar kweelt...

vanuit de kelder van jouw vrijheidsbeeld.

Man... daar blijft geen vrouw voor trouw.

ROMEO : Nutteloos!

PABLO : Maar... zelfs een lesbo is voor Romeo geen frigo.

ROMEO : Ik blijf thuis, Pablo.

Huur een film en zap wat in het rond.

PABLO : Nee! Jij gaat mee!

(Beiden lachen.)

ROMEO : Goed. Jouw zin! Maar weet...

dat ik geen vrolijk liedje kweel...

en verdwijn van zodra ik mij verveel.

PABLO : Super! Wijs! Cool! Mega!

By the way... hoe heet die mooie tent...
waar jij op bent?

ROMEO : Lana! Die met haar mooie krullen... en ze speelt sax.

PABLO : Hawaïhawaïhawaï Romeo! Een Capulet... en een tijgerkat!

ROMEO : Zeg me wat. Maar zijn niet de wildste net de max?

PABLO : Ach! Vergeet die stomme smart. Zoals ik je ken...

zit jouw ziel morgen in haar hart.

- Ik ga. Tante Liza maakt pizza... en...

als ik te laat aan tafel zit, is het forza concerta.

(Pablo maakt aanstalten om te vertrekken.)

ROMEO : Wacht! Ik loop een eindje met je mee.

Wat frisse lucht, verlicht mijn geest.

PABLO : Een schitterend idee. Kom mee, meneer!

Het licht van de lantarens lekt romantiek.

De lucht is hip, de wind is teer.

Heb je een dip; voel je je ziek,

ben je door het straatverkeer...

in een wip... weer babbelziek.

ROMEO : Zot! Ik word nog eens dol van je gesnater.

PABLO : Als me dat lukt, word ik later pater.

(Beiden al lachend af.)

Scène 5 – Avond - Plein – I

(Fatsy en Gio langs de ene kant op, Enrique en Tonia langs de andere kant.)

FATSY : Je hebt mijn bericht ontvangen, zie ik.

ENRIQUE : Ik kan beter lezen dan jij kan schrijven.

GIO : Dankzij je bril, Enrique. Dankzij je bril.

TONIA : Gio! Klep dicht... of je ballen worden kwallen.

FATSY : Morgenavond is er een fuif...

ENRIQUE : ... in het clubhuis. Algemeen geweten.

FATSY : Houd nu eens één minuut je wafel dicht.

- Oef! Ik stel een wapenstilstand voor...

tot na de fuif. Dan treffen wij elkaar...

TONIA : Djeezes! Nog zo lang eer ik die...

ENRIQUE : Tonia! – Waar?

FATSY : In de sportzaal van Olympos.

TONIA : Het stinkt er naar goedkoop zweet.

GIO : De lucht der Montagues.

ENRIQUE : Om middernacht.

FATSY : (*knikt*) We gaan eerst braaf naar huis.

Zodat noch tante Lore... noch broeder Bruno...

lucht krijgen van onze knokpartij.

Stokken! Geen messen...

ENRIQUE : ... of andere wapens.

FATSY : Wie wint is meester van de wijk.

ENRIQUE : Geen enkele Capulet danst met een Montague.

FATSY : En geen enkele Montague met een Capulet.

GIO : Naar kijken mag. Maar handen af.

(*Allen al lachend af.*)

Scène 6 – Avond - Kamer – III

(*Julia en Lana samen aan de klets.*)

JULIA : Ik zou hem kunnen wurgen.

LANA : Zeno is niet zo dom. En lelijk zeker niet.

JULIA : Maar wel saai. Oersaai. Ik wil mij niet binden.

Hoe oud ben ik? Veertien jaar!

Hij wil dat ik hem eeuwige trouw beloof.

LANA : Trouw is voor wie oud is.

JULIA : Hij heeft iets... vies.

Trouwens. Ik hou van niemand.

LANA : Ook niet van je mams?

JULIA : (*haalt haar schouders op*) Het enige dat ik weet, is...

dat ik op iemand lijk... maar niet weet op wie.

LANA : Dat vertel je best niet aan Zeno.

(*Julia's gsm zoekt. Ze kijkt.*)

JULIA : Daar is hij weer. Zeno. Om het uur een ...

Om gek van te worden.

Hij vraagt of ik met hem naar de fuif ga.

- Geen haar op mijn hoofd...

LANA : Integendeel. Jij gaat met hem.

JULIA : Soms vraag ik mij af of je mijn vriendin bent.

LANA : Je gaat met hem... om vrijer te zijn.

(*Julia fronst de wenkbrauwen en kijkt Lana achterdochtig aan.*)

Als je alleen gaat, moet je om elf uur thuis zijn.

Maar je papa ziet in Zeno een bodyguard.

JULIA : Lana! Wauw! Je bent een genie!

LANA : En op de fuif ben je vrij te doen waar je zin in hebt.

Ik help je wel een handje, zo hij je als zijn hondje ziet.

JULIA : De max. Merci.

LANA : En nu naar huis. Tenzij jij slaapt bij mij of ik bij jou.

JULIA : Nee, dank je. Ik fiets wel terug. Even mama bellen.

(*Net als ze naar huis wil bellen, zoekt opnieuw haar gsm.*)

Weer Zeno. (*ze leest*)

LANA : Wel! Wat kwekt de kweeper?

JULIA : Of ik een kleedje zou willen dragen voor de fuif.

Maar niet te kort en wijd. - In welk jaar leven we, zeg?

LANA : Dat hij er zelf een draagt, de piewie.

Kan hij verliefd worden op zichzelf.

JULIA : (*toetst een nummer*) Mams! Ik kom er aan. - Ben voorzichtig, ja.

(*Julia af.*)

Scène 7 – Avond - Kantoor – II

(*Lore en Bruno zitten aan een bureau en lezen een krant.*)

BRUNO : (*scandeert*) Straatbende aangeklaagd wegens 'terrorisme'!

- Wanneer houdt het eens op, zeg?

LORE : Alles onder controle, Bruno.

BRUNO : Er broedt iets, Lore. Ik voel het.

LORE : De lucht is opgeklaard... na de bui van vanavond.

BRUNO : Peanuts! Lore! Peanuts!

De wereld is een groot kadaver...

en bevolkt door wormen.

LORE : Wind je niet op. Slecht voor het hart.

BRUNO : Ik ben de rust zelve.

- Geschorste leerling gaat directeur te lijf!

LORE : Het omgekeerde gebeurt duizendmaal meer.

BRUNO : - Dertienjarige scholier uit klas gehaald na afpersing!

LORE : Heeft hij van zijn vader geleerd.

Zit momenteel in de cel... wegens hacking.

BRUNO : - Jongeren gijzelen taxichauffeur!

LORE : Waarde Bruno!

Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond ...
dat de helft van de jonge boefjes...
molesteren op bevel van oudere heren.

BRUNO : O ja! Dat kan misschien wel zijn...
maar ik steek wel de helft van mijn tijd...
in de jeugdcriminaliteit.

LORE : En de andere helft in het lezen van de krant.

(Bruno balt zijn krant tot een prop en gooit die naar Lore.)

Landen, Bruno! En zacht, ja!
Besef je dat alles aangeleerd wordt? Ook misdaad.
En dat misdaad een sociaal probleem is.

BRUNO : *(diepe zucht en gebaar van onmacht)* 't Is ook nooit goed wat ik doe.

LORE : Toch wel, maar...

(Bruno haalt een knuffelbeer te voorschijn en klopt er op.)

Hé! Wat heeft die knuffel misdaan?!

BRUNO : Je mag geen kinderen slaan.

Je moet je woorden wikken en wegen.

- Wel! Dat is het resultaat van mijn fus... frus..

(Probeert de knuffel uiteen te rukken. Lore bevrijdt hem tijdig.)

LORE : Frustraties.

BRUNO : *(bevestigend gebaar)* Juist. Die moet ik toch op een of andere wijze kwijt?

LORE : Zin in een kopje thee?

BRUNO : Thee? Nee. Maar een Leo neem ik mee.

(Lore diept een Leo te voorschijn en gooit die hem toe. Bruno snoept en komt tot rust. Hij begint te tranen. Knuffelt de knuffel.)